

Čo je konečným cieľom LGBT? Od rodovej rovnosti k sociálnemu inžinierstvu

6. októbra 2021 ✝ Spoločnosť ✝ LGBT, Rozhovory

S Piotrom Rozsakom, kňazom, habilitovaným doktorom teologických vied, akademickým lektorom a autorom mnohých vedeckých publikácií sa rozprával Tomasz D. Kolanek

Zdroj: wikimedia commons

Tomasz D. Kolanek: **Ako katolícka Cirkev definuje sociálne inžinierstvo?**

Piotr Rozsak: Katolícka Cirkev nemá takýto pojem vo svojom slovníku, pretože by ju to redukovalo na úlohu subjektu, ktorý chce transformovať spoločnosť pre svoje potreby a výhody. **V Cirkvi hovoríme o osobnom obrátení a o tom, že stretnutie so zmŕtvychvstalým Kristom spôsobuje premenu na „nového človeka“.** Je to druh transformácie, v ktorej sa na jednej strane rešpektuje sloboda človeka a zároveň sa mu ukazuje cieľ, pre ktorý žije a vyvíja úsilie. Treba si všimnúť postupnosť: najprv odhalenie pravdy o tom, kým je v skutočnosti človek a kým sa môže a má stať, potom zmena seba samého v súlade s touto pravdou, čo následne vedie k zmene celého prostredia, v ktorom človek žije, k premene kultúry a k autentickému pokroku.

Z pohľadu dejín môžeme vidieť **obrovské civilizačné dielo, ktoré Cirkev vykonala zaštepéním Evanjelia do konkrétnych kultúr.** Táto zmena však nie je pokusom umelo manipulovať so životom a s ľudským životom, aby prinášal dočasný zisk. NIE! Hlavným cieľom Cirkvi je **usilovať sa o spásu každého človeka, ktorú možno dosiahnuť plnením najdôležitejšieho z prikázaní – prikázania lásky:** „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou.“ To je najväčšie a prvé prikázanie. Druhým podobným je: „Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.“ (Mt 22, 37–39)

Stručne povedané, pojem sociálneho inžinierstva je v protiklade s katolíckym chápaním sveta budovaného na Evanjeliu, pretože si na začiatku kladie svojvoľne stanovený časný cieľ, ktorému sa musí každý absolútne podriaďovať, a nie objavovanie pravdy a život podľa nej. Sociálni inžinieri sa nezaujímajú o to, kto je človek, ale o to, kým by sa mal stať, samozrejme podľa ich predstáv. Sú pripravení experimentovať – samozrejme nie na

sebe –, aby realizovali svoje teórie a podriaďovali sociálne vzťahy svojim konkrétnym cieľom a nie preto, aby prispievali k zušľachťovaniu človečenstva.

Takže máme boj za obrátenie, spásu a svet postavený na Evanjeliu. To je to, čo nám predkladá katolícka Cirkev. Čo však ponúka svet bez Boha, bez Evanjelia, bez Cirkvi, svet sociálneho inžinierstva?

Druhá strana sa snaží predovšetkým o ideologickú premenu sveta a človeka, ktorá by mala spočívať v príslušnej modifikácii ľudského života tak, aby zodpovedal koncepciám, ktoré vymysleli ľavicoví ideológovia – stúpenci Hegela, Nietzscheho, Marxa, Freuda a ďalších.

Je to veľmi nebezpečné, pretože **ideológovia, o ktorých hovoríme, v skutočnosti nehovoria, kam zmeny, ktoré zavádzajú, povedú.** Iba opakujú vágne a prázdne heslá, že všetko je pre dobro a šťastie človeka, ale človeka chápu redukovane, podľa momentálnej potreby. Okrem hesiel ako „Moje telo, moja vec“, „Láska nevylučuje“, „Stop nenávisti a násiliu“, „Zachráňte Matku Zem“ atď., sa žiadne podrobnosti od nich nedozvieme.

Tento typ ideologizácie sa na prvý pohľad zdá byť odsúdený na neúspech, ale, bohužiaľ, si vyberá pomerne vysokú daň, pretože sa uskutočňuje pomocou vhodne zvolených techník manipulácie s ľuďmi. Práve **vdáka rôznym trikom, ktoré používa sociálne inžinierstvo, si mnohí ľudia nechajú vnútiť určitú ideológiu**, na základe ktorej sa im hovorí, „ako by to malo byť“. A malo by to byť jednoduché, pohodlné a príjemné. A aby to tak bolo, človek sa musí vzdať svojej slobody v prospech všetkých, ktorí sú ochotní a schopní myslieť a rozhodovať za neho.

Ešte horšie je, že v takomto svete sa všetky pochybnosti a otázky považujú za zaostalosť, temnotu, nenávisť atď. Zaujímavé je, že v tomto svete je už všetko známe, stačí opakovať určité myšlienky. Je to vždy svet naplnený a realizovaný mocou človeka.

Nie je to nič nové, pretože v každej utopickej vízii, ktorou sme sa v moderných dejinách sveta zaoberali – osvietenstvo, marxizmus, komunizmus, polpotizmus atď. – bola ľuďom predkladaná „ideálna budúcnosť“, ktorá bola na dosah. Jedinými podmienkami boli implementácia revolučných požiadaviek a zrieknutie sa slobody.

Tento prístup je radikálne protikresťanský, pretože **začína zničením: starého sveta, starého poriadku, starej kultúry, starých hodnôt a vytvorenie všetkého odznova podľa predstáv revolucionárov.** Kresťanstvo však nezačína ničením, ale transformáciou. Ideológovia sľubujú, že zmena, bez ohľadu na to, či v dobrom alebo zlom, bude prebiehať rýchlo zničením všetkého, čo bolo doteraz, v dôsledku čoho bude človek oslobodený od údajného odcudzenia, v ktorom sa ocitol.

Navrhujú búrať katedrály, symbol poriadku a harmónie vo vertikálnych aj horizontálnych dimenziách, ale na oplátku – ako upozornil Le Guillou – nepostavia ani kaplnku.

Čo je transhumanizmus?

Transhumanizmus je – všeobecne povedané – pokus o transformáciu alebo vybudovanie novej spoločnosti, ktorej cieľom je zlepšiť človeka a oslobodiť ho od všetkých obmedzení, najmä od jeho vlastnej telesnosti. V **skutočnosti ide o mutáciu rovnakého vírusu – vírusu marxizmu s jeho dialektickou mentalitou.** Marxistí sa tiež pokúšali „oslobodiť človeka“ a všetci vieme, ako to pre svet skončilo.

Zdroj: Flickr

Transhumanisti zašli o niekoľko krokov ďalej ako ich predchodcovia. Už nehovoria o roľníkoch alebo robotníkoch, ktorí musia byť oslobodení spod vlády „krvavých kapitalistov a buržoázie.“ Hovorí sa, že **každý človek musí byť oslobodený od vlastného tela, ktoré je zdrojom utrpenia a nedokonalosti**, a to aj za cenu zbavenia jeho telesnosti. Prvým krokom je ukázať, že ona nie je dôležitá a možno ju voľne meniť v závislosti od dňa v týždni. Telo podľa ideológov transhumanizmu je čosi zlé, rovnako ako pohlavnosť a preto ich podľa nich treba zlikvidovať.

A prinesie to človeku šťastie?

Podľa ideológov áno.

A ako to všetko súvisí so „základnými ľudskými právami“, o ktorých tak často hovoria LGBT alebo transhumanistickí ideológovia? Základné ľudské právo predsa nie je „právo na šťastie“, ale „právo usilovať sa o šťastie“. Chápem správne, že by sa to podľa ideológov malo zmeniť a každý by mal byť spokojný s tým, čo považuje za šťastie?

A tu prichádzame k jadrú veci. Kresťanstvo od začiatku hovorí, že človek sa usiluje o šťastie a že šťastie je Kristus a iba on môže človeka skutočne naplniť nie preto, žeby z neho urobil niekoho iného, ale preto, že úplne zrealizuje to, čo človek v tme hľadá. Kresťanstvo zdôrazňuje potrebu ľudského naplnenia.

Na druhej strane máme ideologické sľuby, ktoré nehľadajú odpovede na otázku, čo je šťastie, ale **zastavujú sa pri „pocite“ šťastia** a hovoria človeku, že bude šťastný, ak sa bude cítiť oslobodený od seba a definuje svoju identitu. Máme do činenia s novým stvorením človeka.

Stojí za zmienku, že táto transhumanistická ofenzíva, ktorá zahŕňa gender / LGBT ideológiu, chce odstrániť všetky rozdiely medzi ľuďmi, a to vo vonkajšej dimenzii v rámci výziev, akými sú migračná kríza, ako aj vo vnútornom, biologickom a rodovom rozmere, pretože ľudia sa zbavia prvkov, ktoré ich navzájom odlišujú. Ideológovia potom nechcú, aby ľudia prišli k porozumeniu a v rozdielnostiach objavili bohatstvo ľudského života, cítili zodpovednosť za seba i za druhých, ako je to napríklad v manželstve. Nie! Ideológom ide o úplnú unifikáciu a zmasovenie človeka.

Jediná zmena, ktorú pripúšťajú, je zmena tzv. sexuálneho sklonu. Iba niečo také prezentujú ako výraz ľudskej slobody a autonómie. A, samozrejme, potrat ako právo rozhodovať „o svojom tele“. Interrupcia je však témou na inú diskusiu.

Pokiaľ ide o zmenu tzv. sexuálneho sklonu, upozorňujeme, že ideológovia teraz tlačia na to, aby to robili iba heterosexuálne ženy a heterosexuálni muži. Pokiaľ ide o homosexuálov, môžu „zvoliť si iné písmeno

rodovej abecedy“, ale nemôžu sa stať heterosexuálmi. Prehánam? Ak áno, vysvetlite mi, prečo je v mnohých krajinách reparačná terapia zakázaná a ľudia, ktorí chcú pomôcť homosexuálom, sú diskriminovaní, ako je to napríklad vo Veľkej Británii?

Ako teda chápať šťastie, ktoré nám ideológovia chcú poskytnúť?

Problém je v tom, že, ako som už povedal, neprinášajú človeku šťastie, stavajú iba na totálnom emotivizme, teda postoji, v ktorom sa počíta iba pocit. Vezmite prosím na vedomie, že to, čo niekto cíti, sa stalo hlavným kritériom mnohých dnešných sociálnych spôsobov správania sa ľudí. **Pre civilizáciu je to však deštruktívne, pretože nebuduje kultúru trvanlivosti, zakorenenia, ale podporuje jednorazovosť a aktivnosť.** Preto, ak vezmeme emócie ako jediné kritérium, šťastie bude iba krátkodobým nasýtením sa tým, čo je pominuteľné, a nič viac. Potom je však ťažké budovať niečo trvalé, od rodiny po štát. Preto sa **v kresťanstve hovorilo o šťastí ako o vôli zotrvať pri dobre a v ňom sa rozvíjať.** Dobro môže niečo stať, môže byť náročné, ale je to prísľub plného šťastia, nie povrchného, chvíľkového pocitu... Šťastie, ktoré predkladajú ideológovia, sa má zase obmedziť na príjemnosti ako: „*Cítim sa dobre, takže som šťastný.*“ Toto je cesta, ktorá nikam nevedie.

Šťastie, láska, priateľstvo, bratstvo atď., to sú len niektoré z mnohých krásnych slov, ktoré majú na transparentoch gender / LGBT ideológovia. Dá sa povedať, že tieto pojmy boli týmito ideológmi reinterpretované a dali im nový význam?

Rozhodne! Láska, šťastie atď. sa stali obeťou ideologizácie. Hodí sa nejaký slogan o láske a sľubuje jednoduché riešenia, ktoré človeku prinesú maximálne „pozitívne emócie“, ešte viac potešenia. Pri tomto udeľovaní nových významov sa často absolutizuje to, čo je relatívne, **profánne sa zamieňa s posvätným, čím sa stáva démonickým**, ako vystríhal Berďajev.

Všimnite si, že každá ideológia, ktorá ide skratkou, si nekladie za cieľ dlhodobý rozvoj, ale chce uskutočniť radikálnu transformáciu a zvalcovať všetkých, ktorí jej odporujú. Kríza pojmov, o ktorej hovoríme, či redefinícia pojmov definovaných pred stáročiami v rámci dlhých a hlbokých filozofických a teologických diskusií, so sebou prináša ďalšie krízy.

Vráťme sa na chvíľu do neskorého stredoveku. To nám umožní pochopiť situáciu, v ktorej sa v súčasnosti nachádzame. V tom čase v intelektuálnych kruhoch Európy dominoval tzv. voluntarizmus, tzn. presvedčenie, že samotná „vôľa“ je najvyšším kritériom a základom sociálnych a morálnych princípov.

Z teologického hľadiska to znamenalo odvrátenie sa od klasického presvedčenia v kresťanstve, že ak Boh niečo chce, za Jeho vôľou stoja určité dôvody, ktoré určujú a vysvetľujú to, čo robí, napríklad dobro. Voluntaristi však tvrdili, že Božia vôľa je nezávislá od dobra, dôležitý je samotný akt voľby, a tak akýsi rozmar a nie racionálna či božská logika, mal podľa nich určovať konanie Stvoriteľa.

Dnes máme v spoločenskom živote rovnaký prístup: „*Chcem to tak a tak, tak to musí byť*“ a nikto nemá právo pýtať sa, prečo to niekto chce práve tak. Práve preto sa ideológovia chytajú pojmov, ktoré ste citovali, a manipulujú s nimi. Láska a šťastie sú trvalé hodnoty, nie dočasné, a preto ich nemožno zničiť. Môžu sa však falšovať a to sa, žiaľ, stáva. Pripomína mi to zápletku z filmu *Vinci*, kde zloději Dámy s hranostajom vedľa, že obraz z krakovského múzea nemôžu jednoducho ukradnúť, pretože by sa všetci dovtípili, čo sa stalo, ale môžu obraz nahradiť dokonalou kópiou... Majitelia si budú myslieť, že vlastnia

originál, ale budú mať len falzifikát.

Preto nenápadne, alebo aspoň tak to ideológovia predpokladajú, dochádza k sémantickým premenám, ktoré strhávajú aj ostatných, a keď na to niekto upozorní, zdvihne sa krik. Krik nie argumentačný, iba plný silných emócií.

Čo je teda konečným cieľom revolúcie LGBT? Akého človeka chce vytvoriť? Čo bude jej finále? Povinná homosexualita? Povinný transgenderizmus? Alebo možno nemá žiadny cieľ, pretože samotným účelom je transhumanizmus, ktorý ste už spomínali?

Dovoľte mi, aby som sa vyjadril jasne: neviem. LGBT ideológovia už neraz ukázali, že chcú stále viac a viac a nič im nezabráni dosiahnuť to, čo si naplánovali. Zatiaľ môžeme hovoriť len o tom, čo ich najviac trápí.

Podľa nich je prvou a najdôležitejšou hrozbou Boh a religiozita človeka. Tak ako Lev Trockij zorganizoval v ZSSR ukázkový súdny proces, v ktorom odsúdil Boha na smrť, tak aj dnešní revolucionári znesväcujú Boží obraz tým, že Kristovi dávajú do ruky dúhovú vlajku a zároveň sa vysmievajú veriacim, aby ich odradili od vyznávania viery. Takúto **agresiu najmä voči kresťanom**, a to tak na úrovni jazyka, ako aj postojov, asi nikto nečakal, ale je to fakt.

Druhou hrozbou je sexualita a telesnosť ľudskej bytosti, proti ktorej sa vytvára katalóg 253 pohlaví, podľa ktorého „muž v mužskom tele, ktorý sa cíti ako muž“, nemôže byť nazývaný mužom, ale len „genderqueer“. Všetko s cieľom zničiť všetky rozdielnosti medzi ľuďmi.

Chcel by som tiež zdôrazniť, že všetky predchádzajúce utopické predstavy sa nakoniec rozbili o realitu ľudského života, o i. o telesnosť. **Zbavovať človeka telesnosti je myslením gnostickým spojeným s prísľubom šťastia** nie pre vyvolených, ale **pre vyvolených a osvietených**, ktorí budú ochotní prijať všetko, čo táto zvláštna revolúcia prináša.

Odstraňovanie rozdielov, dominancia pocitov a emócií sú teda prvky, ktoré sú pod rúškom slobody zamerané na to, aby sa človek stal de facto nevoľníkom, ktorého bude ľahké manipulovať, presvedčiť ho o všetkom a odobrať mu možnosť rozhodovať o sebe.

Skončí sa to pri tom? Obávam sa, že nie. Dlhší čas premýšľam o hľadaní logiky v tomto všetkom a obávam sa, že **ďalším cieľom môže byť snaha o zničenie budúcich generácií, čiže pracovať na depopulácii či vyludnení sveta**. Všimnite si, že jeden z hlavných mechanizmov, ktoré dnes poháňajú rôzne typy projektov, a to ako veľmi – zdalo by sa – vzdialené – ako je hnutie za potraty, gender hnutie, hnutie hlbokkej ekológie, hnutie zoopersonalizmu, transhumanizmus atď., má aspoň jedného spoločného menovateľa, ktorým je faktor depopulácie.

Znie to absurdne? Možno, ale nebola ešte donedávna označovaná ako absurdná aj predstava 253 pohlaví?

© Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z týždenníka DoRzeczy.

Knihu Obraňujme vyšší zákon, o cieľoch a motivácii hnutia LGBTI vo svete si môžete objednať na tomto linku: <https://www.christianashop.sk/obranujme-vyssi-zakon/>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/co-je-konecnym-cielom-lgbt-od-rodovej-rovnosti-k-socialnemu-inzinerstvu/>